

Mál nr. 429/2015**vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys við skófluskipti á vinnuvél 27. apríl 2014.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 27.11.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 14.12.2015.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þegar hann fékk stöng rakst í hægri hendi hans með þeim afleiðingum að hann hlaut slæmt brot á grunnkjúku hægri vísifingurs sem leiddi til þess að taka þurfti fingurinn af. Nánar tiltekið hafi M verið að skipta um skóflu á vinnuvél (gröfu) ásamt tveimur öðrum starfsmönnum X með járnstöng sem skófla annarrar gröfu var notuð til að þrýsta á. Þegar þrýst hafi verið á járnstöngina hafi myndast spenna, með þeim afleiðingum að hún slóst í hönd M, sem stóð á milli gröfunnar sem verið var að skipta um skóflu á og þeirrar sem notuð var til að þrýsta á umrædda járnstöng.

M telur að sú aðferð sem notuð hafi verið við að skipta um skóflu hafi verið ámælisverð og hafi samstarfsmaður hans, sem stjórnaði gröfunni sem notuð var til að þrýsta á stöngina, verið með skóflu gröfunnar of neðarlega og hafi það leitt til að bolti festist með þeim afleiðingum að spenna kom á stöngina sem leiddi til slyssins. Umrædd aðferð við að skipta um skóflu á gröfunni hafi verið í ósamræmi við ýmis ákvæði laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum þar sem komi fram að vinnuveitandi skuli tryggja öryggi starfsmanna sinna í hvívetna. Auk þess bendir M á að X hafi vanrækt tilkynningaskyldu sína skv. 79. gr. sömu laga til Vinnueftirlitsins og vettvangur hafi því ekki verið rannsakaður til hlítar og verði X að bera hallann af því.

V telur að hefðbundin aðferð hafi verið notuð við skófluskiptin og verði þau ekki framkvæmd öðruvísi. Auk þess vísar X til þess að M sjálfur hafi stjórnað aðgerðum á vettvangi, hann sé menntaður rennismiður og hafi hann því borið ábyrgð á því að samstarfsmaður hans hafi ekki verið með sína gröfu of neðarlega, eins og M haldi fram að hann hafi gert. V telur því ekki sýnt að slys M verði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna X eða annarra aðstæðna eða atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Þegar gerð er krafa í ábyrgðartryggingu X hjá V þarf að sýna fram á að X beri skaðabótaábyrgð skv. íslenskum lögum á því tjóni sem varð. Hvað varðar málsatvik er fallist á að leggja beri framburð M til grundvallar varðandi málsatvik vegna vanrækslu X á tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Í málinu liggur ekki fyrir að M hafi verið verkstjóri eða haft slíkar skyldur hjá X. Ekki liggur heldur fyrir með sannanlegum hætti í gögnum málsins að ljóst hafi verið hvernig ætti að framkvæma verk sem þetta með þeim hætti að það skapaði ekki mikla hættu fyrir starfsmenn eða að þetta hafi verið eina leiðin til skófluskipta. Það að starfsmaður standi í þessari nálægð við umrædda járnstöng þegar annar starfsmaður stýrir vinnuvél sem þrýstir á þá stöng er til þess fallið að skapa hættu. Það gerir kröfur til X skv. ákvæðum laga nr. 46/1980 að tryggja nægilega að ferill við slík skipti sé skýr og hlutverk þátttakenda sé eins hættulaust og hægt er. Miðað við þær aðstæður sem lýst er verður ekki séð að þess hafi verið gætt af hálfu X. Verður því slysið rakið til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Hvað varðar tilvísun til háttsemi M við verkið verður með hliðsjón af 23.gr. a. í skaðabótalögum nr. 50/1993 að líta til þess hvort M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi eða ásetning við verkið en þá getur bótaábyrgð fallið niður að hluta eða að öllu leyti. Í gögnum málsins er ekkert sem bendir til að vinnubrögð M hafi verið með þeim hætti. Það að M þekkti aðstæður, gerði ekki athugasemdir við framkvæmdina og stóð þar sem hann stóð er í besta falli gáleysi af hans hálfu en ekki stórkostlegt gáleysi. Verður því fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.